

REDACTIA

Deák Ferencz-u. Nr. 20.

ABONAMENTUL

pentru Austro-Ungaria:
 un an 20 cor.
 1/2 an 10 cor.
 1/4 an 5 cor.
 o lună 2 cor.
 în-ri de Duminecă pe an 4 cor.
 în România și străinătate pe an
 40 franci.

Manuscrisurile nu se înapoiază.

TRIBUNA

ADMINISTRAȚIA

Arad, Deák Ferencz-u. Nr. 20

INSERTIUNILE:

de un câr garsonă: prima dată 12
 bani; a doua oară 12 bani; a treia
 oară 8 b. de fiecare publicare.

Atât abonamentele, cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte în Arad.

Telefon pentru oraș și comitat

Scrisorile retracate nu se primesc

Anul IX.

NUMER de DUMINECĂ

Nr. 11.

Ungurii și M. Sa.

S'au implinit șapte săptămâni de când ab stăpânirea din Budapesta s'a clătinat. Mântul și Tisza István s'a prăbușit dela putere. Urma deci ca M. Sa Impăratul și Relege nostru să numească alți ministri, aceștia să se infățișeze în noua Dietă și să caute a pune treburile țării în cuvenita rânduială.

Zadarnică i-a fost însă truda: M. Sa n'a spus încă nici până azi să aibă noui ministri, pentru-că partidul liberal, în frunte cu Tisza, care ar face multe după porunca M. Sale, e prea slab, — ear celelalte partide: kossuthiștii, poporalii, bánffyștii și disidenții, nu vor să se plece voinții prea înalte, ci pentru a lua cârma țării cer lucruri pe care M. Sa nu vrea să le dea.

Cer anume comanda ungurească în regimetele din Țara Ungurească, precum și despărțirea de Austria în ceea-ce privește vama.

Ce ar însemna îndeosebi întâia cerere: de-care ne dăm seamă. Așa numita armată împărătească de azi n'ar mai fi, ci încetul cu încetul ea s'ar preface în armată națională curat ungurească; ostașii de alt neam de cât cel unguresc nu ar mai fi lăsați în regimetele recrutate de prin același colț de țară, ci ar fi amestecați în regimetele ungurești, unde să nu audă altă limbă de cât cea ungurească... Bărbații politici kossuthiști cred ca în chipul acesta Românii, Nemții, Sârbii și Slovacii s'ar face mai ușor — Unguri.

După înșuși mărturisirea foilor ungurești, o mare luptă se petrece, în privința asta, între M. Sa și — națiunea maghiară. Cât cer partidele un urești, nu vrea să dea M. Sa, ear alt-fel partidele nu iau asupra-le să alcătuiască guvern.

Eată de ce stăm d'atâta vreme fără guvern, lucru nemaipomenit în alte părți.

Cât îl vor fi obosit pe bătrânul domnitor aceste încurcături, nu e greu de închipuit. Câtă supărare va fi simțind văzând că-l năcăjesc cei pe cari i-a resfătat într'una, d'asemeni se poate da cu socoteala. Ceea-ce este și mai neîndoios, e faptul că unii dintre bărbații politici, îndeosebi din partidul kossuthist, și-au pierdut răbdarea și încep să — amenințe. Ast-fel «Független Magyarorszag», prin care-și spun părerile cei mai tineri din partid, scrie că aducerea aminte alui Kossuth între Unguri stă d'asupra craiului unguresc care trăiește, va muri și poate fi uitat, pe Kossuth Ungurii nu-l vor uita însă nici odată, ci vor lupta cu bărbăție pentru ceea-ce a luptat Kossuth la 1848... «Magyarorszag», este și mai și: ea amenință că Ungurii văzând încăpăținarea și răutatea celor dela Viena, o să se încălzească de tot

ce a vrut Kossuth și ast-fel vai de familia domnitoare a Habsburgilor.

Scrie anume Bartha Miklós în «Magyarorszag» dela 22 Martie următoarele:

„Eri contele Apponyi într'o vorbire amestecată de strălucită a preamării pe acel Kossuth Lajos, care pe temelul pragmaticei sanctio a zidit așezămintele de drept public ale patriei noastre. În liniștea ascunsă a națiunii (maghiare) mai trăește însă și alt Kossuth Lajos. Să se ferească cercurile de sus și cele mai de sus ca națiunea (maghiară) să înceapă să se închine acestui Kossuth Lajos. Asta ar fi o grozavă încercare pentru popor și o nenorocire cumplită pentru casa domnitoare“.

Ear «Függetlenség» dela 23 Martie n. pune titlu unui articol așa: *Îi rupem coar-nele... Răspuns potrivit regelui...*

Nu credem ca Viena să se sperie așa lesne de scrisorile lui Bartha Miklós. Un lucru este însă mai presus de orice îndoială: dacă am scrie noi așa privitor la familia domnitoare, iute am ajunge în temniță.

Toate scrisorile acestea arată de alt-fel o desnădejde. Ceea-ce pe noi nu trebuie să ne îngrijască, ci tocmai dimpotrivă: să fim veseli, văzând că M. Sa nu se înduplecă a umbla în voile lui Kossuth, ci ține cu toată tăria la neștirbirea armatei împărătești, a armatei în care fie-care neam din patrie este d'opotrivă ocrotit.

Se poate deci ca guvernul care se va alcătui să nu fie nici el după dorința lui Kossuth și Apponyi, și astfel ne putem aștepta ca deschizându-se Dieta, ea departe de a lucra pentru binele popoarelor, va fi locul celor mai crâncene lupte între guvernul care vrea să umble în voile M. Sale și între partidele cari vor să strămtoreze Coroana.

În mijlocul acestor lupte deputații români nu vor putea să stea nici ei cu mâinile în sân.

Greu nu le va fi să aleagă calea pe care vor purcede.

Sunt adică trimiși acolo să arate dorințele și durerile poporului românesc. Ear în mijlocul nostru nu este unul singur care să creadă că ar fi bine să se dea armata pe mâna ministrilor kossuthiști! Ci dacă tocmai ar ajunge lucrurile acolo, în cât Viena să fi ajuns așa de slabă, în cât să ingenuncheze înaintea șovinștilor maghiari și să lase ca armata să fie incolțită, apoi după-cum Cehii cer și ei limba lor în regimetele lor, așa și celelalte popoare au cuvânt să ceară, că dacă odată s'ar scoate limba nemțească, această să fie înlocuită cu limba neamului care dă jertfa sa de sânge întru apărarea tronului și a țării.

Căci dacă șovinștii zic că mai bine luptă ostașul comandat fiind în limba sa, nu înțelegem de ce Românul, Sârbul, Neamțul și Slovacul n'ar fi și el mai bucuros să vorbească în armată, și în luptă să fie comandat fiecare în limba sa!

Eată de ce noi n'am vrea ca din învâlmășeala luptelor înăbușite d'acum să iasă biruitor — Kossuth. El și partidul său luptă adică numai pentru întărirea șovinștilor, ear' nouă înspre slăbire ne este.

Russu-Șirianu.

Armata comună. «Fremdenblatt», unul dintre cele mai de frunte ziare din Austria, scrie acum din privilegiul că Kossuthiștii vor să spargă unitatea armatei, următoarele:

„Credem, că armata e mândră pe trecutu-i, mândră pe istoria-i de multe veacuri și credem, că da, același spirit trăește în dânsa, pe care l'au plantat archiducele Albrecht, Radetzky, archiducele Carol, triumfătorul dela Aspern, Daun, Laudon, Eugen de Savoia și comandantul dela Montecucoli până la Wallenstein. Acel spirit, care a învrednicit-o, ca pe toate câmpurile de războiu ale Europei să fălăie cu mărire steagul împăratului. Și steagul împăratului este și azi simbolul armatei. Oare poate-se jertfi aceasta pentru dragul unui capriț efemer, pentru rezultatul întâmplător al unei alegeri, rezultat ce se întemeiază pe un sistem electoral meșteșugit alcătuit și departe de a exprima adevărata voință a locuitorilor Ungariei. Dacă apoi, cea mai apropiată alegere ar scoate la suprafață alt partid, bunăoară o majoritate de naționalități în Ungaria, atunci refacem totul din nou? Doar atunci în adevăr ajungem acolo, că după fie-care alegere din Ungaria, toate afacerile de caracter comun, să le supunem din nou și din nou reviziunii“.

Alegerea dela Cehul-Silvaniei, unde s'a săvârșit adevărate acte de banditism, unde miserabili ciomăgași au năvălit asupra Românilor dela cari gendarmii luașeră ori ce băț, unde bătaușii au spart capul veneratului nostru preșident George Pop de Băsești și altor peste 50 alegători, a fost protestată la înalta Curie.

Nu ne îndoim că la Curie se vor și afla judecători cari nu numai să nimicească mandatul baronului Bornemizsa, dar să și bage în temniță pe cei ce au vărsat sânge.

Jandarmi în biserică. Comitetul congresual sârbesc prin o hotărâre adusă în decursul anului 1903 a zis, că nu mai dă ajutor dieceselor, până-ce nu-și înaintează protocoalele. Diecesele au apelat la guvern zicând, că protocoalele trebuiesc înaintate numai congresului național sârbesc — la ceea-ce guvernul a nimicit hotărârea comitetului și a poruncit, ca ajutorul să se plătiască.

Comitetul însă într'una din ședințele ținute în 1904 a adus hotărârea, că nu împlinește pofta guvernului. Guvernul din nou a nimicit hotărârea și a dat poruncă aspră, ca ajutoarele să le plătească. Deoarece-ce comitetul s'a împotrivit și mai departe, ministrul președinte în înțelegere cu banul croat a hotărât, ca cu puterea să aducă la supunere pe comitet; de aceea a însărcinat pe secretarul ministerial Paul Ioanovich, care cu jandarmi a dat ajutorul cerut de diecese.

In 20 Martie n. comitetul și-a ținut din nou ședință, la care s'a spus, că lucrul ce l'a făcut ministrul președinte e împotrivor legii, de aceea ei l vor aduce înaintea congresului național, iar contra amenințării ministrului, că le ia fondul inalienabil au protestat solemn.

Tot în ședința aceasta s'a luat la cunoștință hotărîrea guvernului, că comitetul congresual are dreptul și imputernicirea să controleze administrarea averilor mănăstirești față de stareți, ori arfîndașii moșiilor mănăstirilor.

SLUJBAȘII COMITATELOR.

La Timișoara e vorba să se aleagă un nou vicișpan. Cu acest prilej «*Temesvári Hirlap*» dela 21 Martie scrie:

„De câte ori am scris despre alegerea de vicișpan în Timișoara, am arătat, cât e de cu neputință și împotriva bunului nume al comitatului, de s'ar alege Alexandru Ioannovits. „Neue Temesvárer Zeitung“ încă se ocupă cu treaba aceasta în următoarele:

„Trebue să ne închipuim situația, dacă notarul, căruia i-s'ar face cercetare, ar răspunde așa proto-notarului, ce face cercetare:

„Am fost leneș, dar' doar și pe d-ta te-au pedepsit în 1885 tot din aceeași pricină sub nr. jud. adm. 16. Nu am înaintat banii la vreme; uită-te la numărul 4482/93, unde d-ta ai fost pedepsit, că ai reținut niște bani ai scaunului orfanal. Am fost dur, dar' d-ta sub nr. 32775 96 ai fost pedepsit pentru vătămarea oficiilor mai înalte. Am fost neglijent în oficiu, dar', vezi, d-ta, îmi ești pilda bună; sentințele 39081/94 și 55.264/98 te-au pedepsit din aceeași pricină. Eu dela mine mi-am luat concediu; de ce să nu o fac, când d-ta tot pentru treburi d'astea ai primit pedeapsă sub nr. 4051/87.

„Am îndreptat“ protocoalele boalelor de vite, dar' d-ta „ai îndreptat“ protocoalele esecutiilor, ceea-ce cu drept cuvânt le-a numit procurorul sub nr. 482/99 falsificare de acte. Pe nedrept am ridicat bani, dar' gândește-te d-le judecător la nr. 2661/98, când d-ta ai luat diurne nedrepte în chestia lui Fülöp Bálint. Gândește-te, că sub nr. 4845 te-au pedepsit, fiindcă ai luat de mai multe ori diurne, ce nu se cuvenia, ceea-ce procurorul le-a numit „*sarlatanie*“. În dările mele de samă n'am spus totdeauna adevărul, dar' adu-ți aminte de sentința adusă contra lui Ioan Oficirescu, în care sunt și martori, cari nici când n'au fost ascu-

tați, ceea-ce Comonier și Sentic sub jurământ au spus înaintea oficiantului, ce făcea cercetarea. Cănl Oficirescu a apelat contra straniei sentințe, d-ta ai îndreptat sentința de 50 florini, scăzând-o la 25 florini.

Eată ce fe de oameni sunt slujbașii înalți... Ce vor fi făcând cei mai mici, în sate unde nimeni nu-i controlează, o știu mai bine bieții siteni cari îndură atâtea.

Sfatul împărătesc — împotriva Ungariei.

Propunerea Derschatta primită.

Luni, săptămâna aceasta, s'a petrecut un lucru mare în sfatul împărătesc din Viena: toate partidele au luat în înțelegere la oală hotărîre împotriva Ungariei.

Un depuțat, cu numele Derschatta, făcuse propunerea, ca în fața faptului, că în dieta Ungariei au ajuns kossuthiștii să fie mai mulți, cari acum vreau să strămtoreze pe Majestatea Sa, să le dea pentru Ungaria armată ungurească, sfatul împărătesc în lupta aceasta a Ungurilor să se pue pe lângă și în ajutorul Majestații Sale, ca să împiedice spargerea în două a armatei de azi. Cu prilejul acesta s'au ținut multe și mari vorbiri de deputații din sfatul împărătesc, toate arătând multă supărare, unele trăgând chiar sabia, cum s'ar zice, împotriva Ungariei.

Hotărîrea aceasta a stîrnit mult năcaz în Budapesta.

Demonstrația din tetatrul Orădan.

— Oradea-mare.

Unde am ajuns cu arta, ce urmăresc jocurile teatrale, la Unguri, se vede foarte bine din întâmplările din Orade. Artă adevărată, lipsită de ori-ce scop lăaturalnic pare, că nu-și află inimi printre adoratorii unguri ai artei. Piesele teatrale tendențioase găsesc adine răsănet în toate păturile societății ungurești. Faptul s'a dovedit în lumina cea mai adevărată, când cu reprezentarea piesei «*Clopote amuțite*», în teatrul din Orade.

Unde-i adevărată artă, mă întreb? O piesă shakespeareană nu ar fi fost de bună samă împărțită de atâta însuflețire, cum a fost piesa «*Clopote amuțite*», piesă scrisă cu

vădita tendință de a ne arăta pe noastră în lumină neadeverată.

Și s'au aflat niște studenți români s'au revoltat față de așa lucru, ca fie șovinistă... au fost huiduiți... col maghiari au ținut meeting (adunare), ia poziție față de acești adoratori a adevărate, ear' directorul academiei a zis, că va porni cercetare aspră triva lor.

Foile locale au scris articoli înv la adresa tinerimei române.

Tinerimea a luat poziția cuvent de învinuire articolului, ear' foaie vârad», care îl publicase i-a trimis urm declarație:

Stimate D-le Redactor!

La articolul «*Demonstrație în t publicat în nr. 67 al foaiei «Nagyvárad» rugăm a publica următoarele:*

Nu vrem să facem polemie cu ne scutul autor al articolului, fiindcă nu atât de bine limba maghiară, ca să a astfel de vorbe, cari să fie demne de nivel, pe care stă articolul, dar' m voim a supune unui asemenea atac publicului cult.

Înainte de toate vrem să conștate: noi nu am fugit — nici nu vătămăm nimeni (nici nu ar fi fost ca cineva să se atingă de noi), — n avut lipsă de apărarea poliției. Am amintit sucește, întortochiază, în mod voitor întâmplările, de aceea cu domn necunoscut vom isprăvi noi altcun.

Cu acest prilej voim să spunem cuvinte despre adevăratele pricină a monstrației.

Ar fi foarte trist, dacă societatea ghiaară ar fi de aceeași părere, de care însuflă articolul și ar fi o experiență zitoare, dacă astfel ar fi principiul și ve societății ungurești culte.

Nu ne tăgăduim naționalitatea groază a trebuit să constatăm, că «*promân*» al piesei nu ne represintă po de altcum bine știm, că ceea-ce spune despre noi e — neadevăr tendențios sub masca libertății poetice!

URĂ ȘI DRAGOSTE.

TEATRU POPORAL ÎN 3 ACTE.

DE

TR. I. MAGIER.

(Urmare).

Baba Todora: Tăcut sărutu-te!... Tăcut ... tăcut!...

Gligor (continuând): ... Nana Iosana nu i-o zis nimic, dar baba Todora a început cu șapte guri a bălăbăni la ea... Ci că Lina Dumniaei ar fi de vină, că pe Drușca babei nu o iau feciorii la joc, și la cor nu o pune dascălul să cânte sângură ca pe Lina nanei Iosana și ca pe Irina dumitale...

Baba Todora: Nu zău, nu zău, că i-or scos hulă că-i bătrână și goală ca napu, sărutu-te...

Sandu: Babă, de nu-ți pui frâu la gură acuși îți pun eu lacăt!

Baba Todora: Pun, pun sărutu-te... da cum pot zice că Drușca me-ai bătrână, numa de 20 ani a trecut... când numa?... La Sân-medru... ba'n primăvară... ba'mi aduc aminte, în ziua de circovi!...

Prlea: (în parte). Numai unu de-o mai trece, o fi de treizeci și zece!

Sandu: Babă, da nu-mi toca ca o moară hodorigită, că-ți fac o nefăcută!

Baba Todora: Nu, nu sărutu-te!... nu!...

Gligor (continuând). Nana Iosana a rugat-o s'o lase în pace, că nici ea, nici Lina ei, nu poartă grija nimărui, destul își poartă greul și amarul lor... Ei dar și-ai găsit-o... baba Todora sare la ea ca turbată, îi zmulge cofele și i-le trânteste la pământ, apoi îi sare în față și face un tărăboi, de s'au strâns toată ulița...

Prlea: (în parte). No, asta încă-i o mână-proprie creminolă!

Gligor: Eu văzând că treaba se prea îngroasă, am mers să fac pace, atunci au început a mă spăla și pe mine, până am adus-o aici și am chemat de bună mărturie și pe nana Iosana.

Baba Todora: Primarule sărutu-te nu-i așa. Nu zău, zău, că vreau să mă răpună!... Drușca mea nu cutează să iasă la lume de gura lor, că trag cu ochii și râd pe înfundate...

Sandu: Eară îți îmblă gura? Da așteaptă rându măi muere!...

Baba Todora: Aștept, aștept sărutu-te... da nu ști-i, că mă roade la inimă și-mi pun perii albi în cap!...

Prlea: (în parte) Ană-io!... Perii albi la mama babil!?

Baba Todora:... Nu crede în ei primarule sărutu-te... mai bine îți deschide și d-ta ochii, că lorgu feciorul d-tale, a dat în petrece cu Lina...

Nana Iosana: Doamne nu-i scria osândă!...

Baba Todora: Așa, așa sărutu-te... Și să măi ști ce ochi dulci își face dascălul cu Irina d-tale... Tot satul știe, numai d-ta nu ști nimic. Așa zău sărutu-te... apoi cum să nu mă cătrănesc că numai Drușca mea... vezi, îi scot hulă în chip și formă și nu încap de ea, nu-i încapă pământu!... O vezi, vezi dară primarule... sărutu-te... dapu cuum...

Sandu: Da tac! odată strolimbătură că-ți cos gura cu apă răsucită!...

Baba Todora: Tac, tac sărutu-te... că tac eu!...

Nana Iosana: Domnule primar! mă asta precum văd ș'au perdit biata de ia m eu o iert și o lăs în plata lui Dum (iese).

Baba Todora: Mă poți lăsa, dacă m mâncat norocul fetii!... Ei, zău, zău că-i a

Sandu: (răstit) Gurra! Meliță sticată mă scoți din fire și mă faci să te scot fără veste de aici!... Ai noroc că femeia a doauă părțile la gură, să nu măi ieși în ca nime și să nu măi porți minciunile satulu lungul ulițelor... Cară-te acasă și-ți păz limba, că de nu, și-o păzesc eu de nu multumii!... (în parte). Da zise ceva, hoară mă face să-mi deschid și eu ochii!...

Baba Todora: (de lângă ușă) Merg, m sărutu-te... Știu eu zău, zău... primarule rutu-te...

Sandu: (furios) Ieși odată de aici, t spartă!...

Baba Todora! Ies zău, ies zău... sărutu (iese).

Sandu: (în urma ei) Fire-ai să fi fos dracului cu vița și cu porodița ta cu tot, că limbă neadormită, nu mi-a mai dat de cap. să mă apuce toate nădăbăile, și de-mi per odată răbdarea, nu știu unde ajungea cu m Bine că o duseră zmeii!... (După o pauză c Gligor) Gligore! tu mergi și bate doba în că-i poruncă, să nu măi baje nime cănepa vale... Și măi dă de știre, că peste o să mână, vine doctorul de vite la vizită... C calcă legea, și-o trage apoi samă!... Înțeles

Gligor: Înțeles domnule primar! (la d și iese).

Pentru defăimarea asta neadevărată, — pentru disprețul arătat am demonstrat! Am demonstrat cu toată mâhnirea sufletului nostru, încă-cum demonstrează tinerimea maghiară tinerimea orî-cărei națiuni, de câte ori străzinește cineva să defaime caracterul și onestea poporului ei!

Am demonstrat, fiind-că în luna liberă și în patria frăției cavaleresti am fi așteptat, ca presa și societatea maghiară să ne protejeze față de un așa atentat — să protesteze contra unei plâsmuirii poetice, care are drept urmare: turburarea buneî înțelegeri poetice — să protesteze, cu atât mai mult cât strigătele de vălcărare, ce le cuprind pe acestea, sunt rușinoase și pentru societatea maghiară, dacă plângând se vaeta, că un popor de nimica e în stare a amuți clopotele maghiarimeî...

Protestarea nu s'a făcut, ear nouă nu s'a trebuit mărirea îndoielnică și minciunoasă, că amuțesc clopotele, defăimarea însă s'a simțit-o și de am fi trecut-o cu vederea, și fi fost pentru noi o moarte morală.

Protestăm împotriva faptului, că am demonstrat contra maghiarimeî, cu mintea noastră nu se poate vorbi așa ceva despre libertatea noastră.

Ne pare rău, că în chipul acesta își împlineste presa maghiară datoria, ce ar trebui să se facă, că să ne înțelegem și apropiem unii de alții, că societatea așa își închipue gustul dezvoltat și armonia, ca noi să ne tălmăcim mândria de rasă, ca noi să ne întrecem cu paria în degradarea demnității omenești și să sărutăm mâna celui ce ne învântește.

Credem și sperăm însă, că întâmplarea asta își va avea roadele sale și că scopuri, pe care a urmărit și pretinsul articol, nu vor rămâne pământ roditor.

Oradea-Mare, la 20 Martie 1905.

Augustin Ciavici, Sever Miclea, Iustin Nemet, Dumitru Truția, George Banc, Augustin Bărdossy, Alexandru Stoienescu, juriști.

Purtarea tinerimii și foilor unguerești pune în lumină vie sentimentele ei. Studenții Români au huiduit o plâsmuire poetică plină de neadevăruri față de poporul românesc.

Orî-ce plâsmuire artistică trebuie să fie adevărată, orî să se apropie de adevăr. Insușirea asta n'o are piesa «Clopote amuțite» (Elnémult harangok). Ea însă a plăcut foarte publicului maghiar din Orade. Nu vreau să cred, că acest public nu cunoaște cerințele artei de azi. Nici aceea nu vreau să cred, că pe noi, Români, nu ne cunosc, căci se ocupă atât de mult de noi. Orî poate tocmai de aceea a plăcut, fiind-că ne vorbia de rău pe noi? Se poate! Dar atunci, unde e adevărata artă curată, neprihănită; doar un teatru nu e adunare de bălcu, unde orî cine vorbește poporul așa și numai, ca poporul să-i placă? *Nemo.*

Miliția în Boroșineu.

Dela căderea baronului Solymosi în cercul Boroșineului s'a început anenințarea, cu statutul. Zi de zi asmuțau foile din Arad stăpânirea, că nu-i asigurată viața pe luncă. Adevărat, că s'au întâmplat cazuri de furturi și bătăi chiar și omoruri, pre cum s'au întâmplat și mai înainte, căci durere, poporul nostru de pe luncă prea puțin dă pe viață și pe averea aiuia. Episcopul nostru a și îndrumat preoțimea a delătura răul prin predică și alte mijloace pastorale, căci aceasta boală numai pe calea creșterii bisericești se poate din temelie lecu. Ar fi fost la rînd ca și administrația politică să-și facă datoria și cu mijloacele ei să sprijinească biserica și școala confesională și să facă bună dreptate între oameni ca să nu își facă ei însuși dreptate. În loc de a face toate pe cale pacinică, aduce acum miliția pe capul poporului, ca să pătimească și cei nevinovați pentru cei vinovați, cel puțin așa cetim în foile străine, că s'a trimis un escadron de husari la Boroșineu.

Un caz ce ni-se spune despre lucrurile cum să petrec în Boroșineu pare a dovedi, că lucrurile cum au fost ele predate în foile străine sunt cel puțin mărite. Iată cazul: Sâmbătă în ziua de Săn-Toader și-a serbat ziua anomastică și și-a ținut sfințirea casei avocatul din Boroșineu Teodor Burdan; se adunasă mulțime de lume, inteligență din loc, apoi oaspeți din Arad și din jurul Boroșineului, prietini și rudeniile familiei. Străjile sătești și gendarmii toată noaptea stătură la pândă și petrecea pe cel-ce mergeau acasă. Anevoie credem să fi putut bănuî pe protopopul Gurban, avocatul Feier și ceilalți oameni de omenie cu gânduri de crime ordinare, ci sigur vor fi gândit, că e ceva complot politic, vezi doamne: tradare de patrie.

Pe când puterea ordinei publice păzea pe oamenii de omenie adunați la o bucurie fami-

liară, în vecin, a patra casă dela dl Burdan, va fi gândit ce a gândit un slujitor de a ovreiuului neguțator, mai bine zis lacom pe salama, sticlele de rachiu fin din prăvălie și de, să pusă și el la petrecere: destupă sticla și mănca binisor salame, ba a mai și dus cevaș cu sine. Măne zi, tulai doamne, o grămadă de jendarmi aleargă în sus și în jos, să caute pe hoțul. Nu mult a trebuit să-l caute, căci era la îndemână. Ei bine, din acest neînsemnat lucru, foile din Arad iar aduseră Marți știrea alarmatoare despre băntălitură mare în Boroșineu. Miercuri și plecară busarii la Boroșineu.

Cazul acesta ne pune pe gânduri, că aici să face poporul nedreptate cu trimiterea miliției, dar tot-odată sădește și chipul de pază al acelora cărora le este încredințată siguranța publică, adică ei cearcă criminalii politici și nu ordinari, și până când păzesc praznicile familiare, hoții fură liber chiar dinaintea nasului lor și-și fac praznice în bucătăria altora. Din acest caz își făcu un domn concluzia: d'apoi că gendarmii noștri nu urmăresc pe hoși ei politica. De sine înțeles, că între astfel de împrejurări siguranța publică nu poate sta bine.

Răsboiul ruso-japonez.

Retragerea Rușilor. — Lupta dela Tienling.

După înfricoșatele lupte dela Mueden goana le mai rămăsese Rușilor, ca nu cumva să fie impresurați. Tienlingul era pregătit de mai înainte, pentruca să poată primi rămășițele armatei ruse. Japonezii prigonind pe Ruși au ocupat și Tienlingul.

Tienlingul se află la intrarea unei văi ripoase, a cărei esire e la 10 klm. spre Nord, lângă satul Santupu; această sală naturală, lată de doi klm. numai se întinde între coasta stângă a lui Liao și linia înălțimilor, care alcătuiesc poziția propriu zisă a Tienlingului.

La Tienling Rușii prin lupta, ce s'a dat, au întârziat prigonirea Japonezilor. Căci Japonezii au intrat în Tienling abia la 15 seara, cu toate, că ei în 10 începuseră să urmărească pe Ruși; le-a trebuit cinci zile ca să străbată o depărtare, ce de obicei se face în două zile de marș numai. În restimpul acesta s'a făcut ordine, regulă în coloanele rusești.

Generalul Linevici. — Japonezii la Kaiyuen.

Țarul a numit un nou comandant peste întreaga armată: pe generalul Linevici, iar pe Kuropatkin l-a numit comandant al primei armate. Generalul Linevici a hotărît o altă împărțire a armatei, a făcut alte planuri etc.

Acum cu mare zor se îngrijește de retragere. El se va restrage nu numai până la Charbin ci până la riul Sungari orî chiar până în inima Siberiei la Irkusk. Japonezii sunt dincolo de Caiun.

Sandu: Tu Prale, rămâi aici la casa comună până la amiază. Dacă m'ar cerca cineva, apoi să știți: acumă mă duc la Herșcu, iar mai târziu merg acasă. La amiază să-mi aduci cheia de aici.

Pralea: Înțeleg domnule primar pr'onorate!... (Sandu iese)... Să-l mănca ciuma pe Herșcu, că bună stupină mai are el. Acolo se duce toată miera satului!... (Se culcă pe laviță, apoi adoarme și începe a horăi.)

Scena 4.

Pralea, Calin.

Calin (Intrând): Precum văd, n'am nimerit bine, că nu aflu pe nime aici, (aude pe Pralea suflând și îl observă)... ba, iacă am onoare cu o persoană oficioasă! Ei că bine doarme, ca omul cu sufletul curat. Au obosit pe semne păzând astă-noapte hotarul! Dar strajnic mai horoae, crezi că-i un locomotiv dela tren, nu altceva!... Să-l trezesc oare, orî să-l las să se odichnească sârmanul pargar?!... Trebuie să-l scol, dacă am venit cu lucru oficios!... (se apropie de el)... Bade Prale!... N'auzi bade Prale!... (Pralea se întinde, apoi se întoarce pe cealaltă parte și doarme mai departe)... No, aici îmi pare că nu te fericești astăzi Caline cu afaceri oficioase!... Cum poate dormi așa cu greu?!... Poți duce primăria cu Pralea cu tot, până în vârful Rătezatului!... Dar totuși mai probez!... (Îl clatină) Bade Prale scoală!... Pentru numele lui Haralampie, da pomenește-te odată!...

Pralea: (în vis) Îți arăt eu ție mânăproprie!...

Calin: (surprins) D'apoi că dacă nu te pomenești, caută să te clătinesc cu mâna... Scoală odată!...

Pralea: (în vis) Faptă creminoală în oficiul!

Calin: Ce criminală?! Criminală la Hantătar că doară n'am venit să te zugrum, ci vreau să te scol să ne înțelegem odată... N'o scoală acum!... Pace bună!... (Îl clatină din nou Scoală bade!...)

Pralea: (deșteptându-se se întinde și cască) Aaaaăă!...

Calin: Bună ziua bade Prale!... Aole o da strașnic mai poți dormi!...

Pralea: Hm... hm... domnu învățator!... bună-zia pr'onorate (frecându-se la ochi) iacă ațipi o țiră... ști dacă nu poți dormi noaptea, că-i grea slujba!...

Calin: Drept așa bade... Dar te rog unde e primariul, că am treburi cu el?

Pralea: S'a dus la Herșcu, orî poate că e acasă, dar a lăsat să-i fac de știre de va fi de lipsă. Dacă vrei pr'onorate, acuși mă duc să văd!

Calin: Foarte bine Prale. Da sângur nici eu nu rămân aici, ci mă duc și eu până atunci să mă preambul ac (arătând spre dreapta) în grădina primariului.

Pralea: Bine, dară, că-i spun că-l aștept acolo. Poștim plecaciune bună! (iese)

Calin: Se auzim de bine!

Schimbararea scenei.

(Scena e împărțită în două: de-a stânga o grădină cu arbori, tufe de flori etc., de-a dreapta odaie țărănească frumușică, cu intrări din stânga și dreapta. În depărtare se aude doba).

Scena 5.

Calin singur (intrând în grădină din stânga) stă și ascultă). Oare ce mai bat doba?... De bunăsamă eară vor fi ceva rândueli dela comitat orî dela pretură!... Nu-i vorbă, orânduile bune, puse în lucrare cu dreptate și bunăvoință, sunt pentru folosul și binele obștesc a locuitorilor. Mi sâlă însă, nu știu cum, de câte ori aud doba, că știu înainte, că eară vor bea zama câți-va bieți de oameni!... Mi milă și mă doare inima, când văd punându-se globi și pedepse pe bieții de ei, că n'au pricepere destulă să se știe păzi tot de-auna... Nu, nu merg bine treburile aici la noi!... Vinovații cei mari trăiesc nesupărați, ear celor mititei, li-se fac zile fripte... Primarul n'a apucat pe cale bună... Îl compățimesc din suflet, și foarte aș vrea să-l întorcem de pe drumul apucat... Nici n'ar fi el om rău, dar de când s'a întovărășit cu afurisitul de Herșcu și cu cei doi nesăturați și îngâmfați, cu notarul și cu fișcalul, aceștia își joacă calul cum vreau ei... Mi tare frică, că oamenii aceștia, nu numai îl vor strica pe primarul cu satul, dar îl vor duce și la rușine și sărăcie... Eu cu părintele Sinesie ne-am înțeles să cercăm a-i deschide ochii și să-l aducem la calea cea bună, dar e mare întrebarea, că putea-l vom desbara de sub tutoratul oamenilor acestora, cari o să-l ducă la sapă de lemn!... Și oh, când mă gândesc la Irina și la primejdia ce amenință pe tatăl ei, mă cutremur în tot sufletul!... Eu mi-oî face datorița, fie ce va fi, se știu chiar că m'oî frânge, dar pe primarul trebuie să-l scoatem din cursa ce-i stă întinsă... Dreptatea trebuie să nvingă!... Și va învinge cu

iskolák túlnyomó része nem hasznára, hanem
bb ártalmára van a nemzetiség értelmi és er-
fejlesztésének. Sármanul cum il doare de
Dar ia'n ascultați ce il doare mai tare:
Ezeket az ártalmas nemzetiségi iskolákat cse-
k hi elegendő állami iskolával!

Di Szabó descriind școalele confesionale ro-
pe în colorile cele mai urtite, nu își aduce
te că dacă există la noi și învățătorii slabi,
este eschis, că dumnialor să nu aibe trântorii
ni; noi încă ne ducem cam adese-ori pe la
de stat și o spun aici și ori unde că, am
școală condusă de învățător de stat, soco-
ntre cel mai distins și a trebuit să mă mir
scandalul ce l'am văzut: elevi dintr-o clasă
n'au știut măcar unul în care comitat și cerc
orial se află comuna respectivă!

Apoi elevi de clasa IV. să nu știe face ose-
ntre părțile zicerii și ale vorbirii și câte
te înșira ca să dovedesc că și la stat în-
ca și la școale ori-ce categorie, sunt în-
tori și harnici, apoi și mai slăbuți; iar dacă
să află și de acești din urmă nu e mirare;
un inspector regesc de școale s'a exprimat
zincită este truda dascălilor confesionali ai
multității, față cu a celor de stat, căci aceia
lueru cu două limbi, până când cești din ur-
numai cu una (maghiară!)

Iar ca să fiu scurt la vorbă, întreb eu: Ce
oare dl Szabó, că dacă în maghiar este sen-
de dragoste față de trecutul națiunii sale,
mărind pe Árpád ș. a. nu este un lucru fi-
lăsat dela Dumnezeu, ca și românul să se
că cu Traian?

Asta îl doare pe dl Szabó? Dacă asta îl
învinuindu-ne că, dascălii români nici ideie
de „metod“, apoi noi vom face metod, nu
dumnialui grijă; vom propune pe Traian și
Árpád și vom face asemănare între dînșii; tot
și cu ceilalți.

Una să o mai ia dl Szabó la cunoștință:
te confesionale, carti au bas. religioasă mo-
cu mult mai perfectă ca școale de stat deci,
pun baza caracterului ca atare, nu au dat
ni țări nici anarhiști, nici atâți socialiști, dar
es nu a dat „defraudatori“ cu zdroaia, cari
lot atâtea efecte a caracterului slab, care
pas baza din școală!

Deci dumnialui, nu face nici un serviciu bun
del de articoli; nu ne câștigă prin astfel de
și simpatia, ci sădește ură, și samănă vânt.
Nu numai odată am fost noi dascălii națio-
nilor apostrofați în „Néptanítok Lapja“, apoi
sa foaie pedagogică și de specialitate și mai
de toate dacă o doare atât de mult că noi
am rămânea îndărăt în cultură: pentru
caută un metod și o cale pe care să pu-
și noi ajunge la cultură adevărată? căci noi
susținem, și nu odată am demonstrat că ocu-
cu propunerea limbei maghiare, împedecă
persul cultural ce s'ar fi putut croi poporului
nesc.

Mai bine ar fi ca, să se lase numita foaie
face parțialități și de a ponegi dascălii ro-
tainta lumii, căci urmând pe coarda acea-
și noi vom fi siliți a lua altă poziție față de
de atazuri, arătând popoarelor culte de din
cum își face rostul, ziaristica de specialitate
ol.

Și oare când vor recunoaște acești oameni
teia poporului românesc? care — după zi-
deputatului Suciu — pentrucă își iubește pa-
și it este aprins dorul de muncă, nu își ia
lusele către alte părți a-le lumii, ca și com-
noștri.

Ar fi bine să se lase dl Szabó, de a accentua
des: „Miénk az ország, miénk a hatalom“.
„Hatalom“-ul, da! Teara însă, atât e a lor,
o și a noastră!

Nu e așa d-le Szabó? I. Furdianu.

de seamă și mulțămita publică.

Cu ocaziunea petrecerii aranjate la 11 Martie
favorul bisericeii gr. or. din Less a binevoit
tribai următorii domni:

Magn. Sa Vasile Mangra, Toma Pacala prot.,
atul „Bihoreana“ câte 5 cor., Nicolae Zigre,

Dr. Florian Duna, Dr. Lazar Aurel, Dr. Nicolae
Popoviciu, Dr. Aurel Zigre câte 2 cor.; din
Oradea-Mare Gonda Vilmos, Bencsik Sandor din
Sályi câte 2 cor., Teodor Popoviciu preot în Hi-
dișelul superior, Gavril Potre Inv. Cârpești-miei
câte 1 cor., Valeriu Chiș jandarm în Budapesta
50 fil. Suma totală 30 cor. 50 fil.

Sara la cassă a intrat suma de 62 cor. de
tot suma de 92 cor 50 fil.

Detrăgându-se din suma aceasta speșele de
51 cor. rămâne un venit curat de 41 cor. 50 fil., care
sumă s'a predat epitropiei, să-l depună la insti-
tutul de credit „Bihoreana“. Suprasolviri sara la
cassă: Nicolae Vașca din Homorog 3 cor., Te-
rezia Dulcescu învățătoare, Moise Popoviciu teolog
ambii din Tulea câte 1 cor.

Căror le mulțămim că au binevoit a parti-
cipa la petrecerea noastră că într'adevăr inteli-
gența română din jur nici acum ca de altă dată
n'a luat parte deși a fost timp frumos, trenul,
motorul pe zi umbla de 10 ori, și așa onorații
oaspeți au la dispoziție căruța și totuși n'au ve-
nit nici un preot ori învățător.

Cauza o știu ce e?
Că a fost aranjată petrecerea Sâmbătă seara.
E drept, dar altă dată a fost chiar Dumineca
sara și totuși n'a venit.

Primească toți marinimosii contribuenți cele
mai sincere mulțămiri. În numele comitetului pa-
rochial. Romul Popa,
Inv.

Din Macedonia.

Nouă omoriri săvârșite de bandele grecești. — Opt
bulgari uciși. — Două români răniți.

Bitolia, 21 Februarie 1905.

În cursul săptămânei, bandele grecești au
mai comis două omoruri înfiorătoare cu ținta de
a pune groază printre români și bulgari. Joi, o
bandă grecească s'a pus la pândă în apropiere
de drumul care duce spre orașelul românesc
Vlaho Clisura, așteptând trecerea pe acolo a ță-
ranilor Bulgari, cari se întorceau din târgul acest-
tului orașel. Această bandă a pus mâna întâiu pe
doi Bulgari din satul Zagoriceani, anume Ge-
orge Sthriu și Cole Naucf, precum și unul din
Midereni anume Cheorghe Nicolof Biciof; apoi
a prins alți trei Bulgari din satul Bobista, anume
Vasile Chelef, Yane Christef și un preot, cari se
întorceau în satul lor cu un chirigiu român.

Banda a reținut pe Bulgari și a dat drumul
chirigiului, căruia unul din bandă i-a spus, că
Bulgarii vor fi omorâți preotul bulgar atunci a
luat-o la fugă; bandiții au tras câte-va focuri de
pușcă după el, dar n'a fost nimerit.

Cei-lalți cinci Bulgari au fost omorâți; ca-
davrele lor au fost găsite: mutilate în mod în-
grozitor; chiar pielea de pe obraz le-a fost ju-
puită.

O altă crimă tot așa de îngrozitoare a fost
săvârșită de o altă bandă grecească în ziua de
Duminecă 20 Februarie, în satul bulgar exarhist
Osmiceani, de lângă Hrupiștea, în vilaetul Monas-
tir. Banda a omorât trei persoane: pe preotul
bulgar Papa Toma Pascal Dimitrof și un anume
Hrstu; a rănit grav pe doi Români ciobani din
acel sat, anume Dimitrie și cu fiul său precum și
pe soția primarului.

Concurs.

Comitetul societății pentru fond de teatru
român decerne două premii, unul de 500
coroane și al doilea de 300 coroane pentru
cele mai bune piese teatrale din câte i-se
vor prezenta până la 1/14 Octobrie a. c.
între următoarele condițiuni:

1. Subiectul piesei să fie luat din viața
poporului român ori a clasei noastre culte
(în privința extensiunii și a genului piesei
nu se pune autorului nici o restricțiune).

2. Manuscriptul să fie scris clar și le-
gibil, tot numai pe o față de hârtie.

3. La manuscript se va alătura un plic
sigilat, având pe avers titlul piesei, iar în

lăuntru un bilet cu numele complet al au-
torului.

Manuscriptele sunt a se trimite la adresa
secretarului societății dlui Dr. Iosif Blaga în
Brașov (Brassó).

Pieseile premiate se vor tipări pe chel-
tuiala societății; autorul va primi 50 esem-
plare tipărite.

B r a ș o v, 5/18 Martie 1905.

Pentru comitetul societății:

Virgil Onișiu m. p.,
v.-președinte.

Dr. I. Blaga m. p.,
secretar.

APEL

cătră frații neguțătorii români.

Anul acesta a fost un an, în care au
fost pus la încercare fie-care să dovedească,
ce iubește și pe cine iubește. Ai noștri, tră-
esc din sprijinul nostru ne-au și dovedit,
că nu pe noi, ci numai banii noștri îi
iubește.

De ne-am zis, să reparăm greșala și
rușinea din trecut și în viitoriu numai frate
pe frate să sprijinească.

Comuna noastră Ghircoc, care e situată
lângă Timișoara și are poștă și cale ferată
în loc, deși are peste 2200 locuitori români,
din 2300, până azi am sprijinit 5 neguțătorii
toți străini de legea și neamul nostru și așa
văzându-le iubirea, ne-am hotărât să căutăm
cel puțin un neguțător român.

Rog deci pe doritori de a deschide ne-
guțătorie să vină la noi, căruia îi vom da
tot sprijinul posibil, iar încât cineva ar avea
lipsă de ceva informațiuni, îi rog să se a-
dreseze cu toată încrederea subscrisului.

G h i r o c, la 21 Martie n. 1905.

Atanasiu Baicu,
Inv.

Nr. 68.

III. 1905

EXARÂNDARE.

Pe baza hotărârei Ven. Consistoriu din
Arad dela 10 Martie 1905. Nr. 662 prin
aceasta se aduce la cunoștință exarîndarea
pe calea licitațiunii publice a pământurilor
bisericești din hotarul comunei Dorgoș con-
stătoare din 6 parcele în estensiune de 563
jughere catastrale.

1. Exarîndarea se face pe termenul
de 15 Aprilie 1905, până inclusive 1 Oc-
tombrie 1907 pe lângă condițiuni speciale,
cari sunt expuse și se pot vedea atât la
subscrisul în Arad (Józseffóherczeg ut. nr. 8),
cât și la oficiul parochial din Dorgoș.

2. Exarîndarea se face prin oferte în

scris adresate direct subscrisului până la
terminul de 10 Aprilie 1905 st. n., în care
pe lângă suma oferită, oferentul are a de-
clara că cunoaște condițiunile speciale de
exarîndare și le primește în întreg conținu-
tul lor având a depune la cassa consisto-
rială 15%o percente dela prețul de exla-
mare și adecă 630 cor. în bani gata sau
în hârtii de valoare.

3. Pe baza condițiunilor de licitațiune
cu exarîndatorul se va lega contract spe-
cial de exarîndare.

A r a d, la 20 Martie 1905.

Petru Trușia,
fisc consistorial

ANCELRIA ARCHITECTULUI ROMÂN

IOAN NIGA.

strada Atzél Péter Nr. 1.

(Lângă Crucea-Albă).

Pregătește planuri și specificări de spese pentru edificii publice și private, primește lucrări în sfera ar-
chitecturii mai înalte, cenzurări, colaudări. Ca specialist în ritul nostru oriental edifică și restaurează bi-
serici în mod artistic, din care cauză o recomandăm îndeosebi d-lor parochii. Trimite planuri, schițe, speci-
ficări și servește în lucrări arhitectonice cu deslușiri gratuit.

INSERTIUNI și RECLAME.

Dr. Iustin Marșieu

anunță că și-a deschis

Cancelarie advocațională**in ARAD,**

Strada Salacz Nr. 1 etagiul II.

574

FEJÉR ANTALpictor de embleme, firme și zugrăv
Arad, Strada Rákoczy Nr. 10
pregătesc potrivit timpului modern**TABELE DE FIRME,**

pe sticlă, tinichea, lemn, etc.

Tot asemenea zugrăviri cu gust imitație
de lemn natural.Comande în provincie se săvârșesc prompt,
cu prețuri foarte moderate.**IOSIF HEGEDÜS**Cronometrar, Clasornicar și Giuvergiu
Arad, piața Boros Béni 10.Magazinul societății din Ungaria a fa-
bricantilor Glashutten din Elveția. Excluziv
sigur. Clasornica cu precizie. 550**Igaz
Sándor**

388

clasornicar și giuvergiu.

ARAD, Piața Libertății
lângă edificiul teatrului vechiu.Aur și argint călcat cumpără p. prețul
cel mai mare de zi, ori schimbă pentru
alte obiecte de aur și argint.Subscrișă vād. Frank Vilmosné cu
stimă aduce la cunoștința on. public, că în
urma unei prietenești înțelgeri a repăsit
din fosta firmă Menráth și vād. Frank.Totodată aduce la cunoștință că își
continue magazinul bogat și corăspunzător
și celor mai multe pretenții de monumente
de-acuma în piața Boros-Béni Nr. 3, unde
se pot comanda tot felul de monumente
de marmoră albă și sură, granit, syenit
și labrador precum și monumente de
marmoră roșie din țeară, toate aceste
mai estine ca până acum le recomandă on.
public.Primește ea și până acum tot felul
de lucruri de sculptură, cari ea și până
acum se efectuează sub conducerea dlui
Iacob Belloni în teritoriul propriu din
strada Karolina.Protegierea on. public o cere și de-
acuma cu deosebită stimă:

549

Vād. Frank Vilmosné**Atențiune!**Dacă dorești ghețe bune, estine
atunci le cumpără din prăvălia de
pentru dame și domni a lui B
Károly de pe piața Arpád Nr. 5
ciul bisericeii izraelite) unde comanda
efectuesc mai punctual.Se pot căpăta totfelul de ghețe
fecționate în atelierul meu. Rog bir
torul concurs al onoratului public,
osebită stimă**Brecska Károly**

516

pantofar.

Proprietarii de vie, cari au tre
de ulitoiri de vie să se adreseze la
Ignuța à chinului și soții, Ternova**ANUNȚ.**Recomandăm cu căldură atelierul de
plărie, sculptorie și strugărie al**Ion Cotîrlă și fiul**din Oravița, în care se confecț
temple, strane, jefuri, chivoțuri, și
tot felul de utenzilii bisericesti cu
moderate și pe lângă garanță des**Vânzare de altoi nobil de viță.**Cel-ce dorește să aibă o vie estină sănătoasă și
frumoasă să se adres-ze cu toată încrederea la

Școala științifică de viță a lui

Vityé Miklós, Szerb-Csanád

(comitatul Torontál)

unde se află altoi nobil de I classă, altoi nobil
cu rădăcină de viță pentru vinuri de masă și
desert eschisite, și sorte speciale separate și
alese pentru viță de chioreuri (filigorie). Toate
calitățile se pot găsi și de classa II, tot așa
se găsesc altoiuri portalis și Monticola, cu ră-
dăcină, și vițe europene cu rădăcină în prețurile
cele mai estine. 501

Servesc cu plăcere catalogul de sorte și de prețuri.

Nr. telef. pentru oraș și comitat 509

BANI

pe moșii și case de închiriat din Arad

cu amortizație de 10—50 ani

după mărimea sumei împrumutate cu 4, 4¹/₄, 4¹/₂, 4³/₄
și 5⁰/₀, pe lângă dividendă de mijlocire și amortizație
interese corăspunzătoare până la valoarea cea maiSpese anticipative nu sunt, la dorință anticipez
sele de intabulara, convertez datoriile de interese ma

Resolvare grabnică, serviciu prompt.

SZÜCS F. VILMOS

Representanța pentru mijlocirea de împrumuturi

Institutului pentru credit fonciar din Sibiupe teritorul comitatului Arad, orașului Arad, comitat
Bichș, Gyula, Ciaba.**ARAD, Boros-Béni-tér 22 sz. etagiul**

(Piața cerealelor.)

Biroul filialei: B.-Ciaba, Calea BerényiPrimesc pe lângă onorar acuisitori de afaceri
și demni de încredere.